

סוגרים שבוע

מספרים ש...

תמונת מראה

"עין תחת עין" (ויקרא כד, כ)

מיקי טייל עם אביו בהרים. המסע היה מפרך, היום היה חם והתיק על גבו של מיקי החל להכביד. לפתע הוא נתקל באבן חדה והשתטח ארצה.

"אחחח" קרא מיקי. לפתע הוא שמע קול שעונה לו: "אחחח".

מיקי הסתכל סביב: "אתה לועג לי?", קרא לדמות הבלתי נראית, שענתה לו: "אתה לועג לי?".

מיקי קם מהקרקע, ניער את החול שנדבק למכנסיו וקרא בייאוש: "אוף, נמאס לי!" והדמות אמרה גם היא: "אוף, נמאס לי!". אביו של מיקי שם לב למתרחש, וניגש אל בנו. "אבא, יש כאן מישהו שחוזר אחרי כל דבר שאני אומר!" אמר מיקי בתסכול.

אביו של מיקי חיך, ואמר לבנו: "מה אתה חושב על האיש הזה?". "שהוא רשע מרושע!", ענה מיקי בכאב.

אביו של מיקי הניח יד על כתף בנו ואמר: "שים לב מה יגיד האיש עכשיו". האב הצמיד את כפות ידיו אל פיו וקרא: "אתה מקסים". ענה לו האיש: "אתה מקסים". הוסיף האב לקרוא: "תודה לך על הכל!". ענה לו האיש: "תודה לך על הכל!".

מיקי הסתכל על אביו בפליאה ושאל אותו: "מדוע אליך האיש נחמד?". האב התיישב על הרצפה והושיב את בנו על ברכיו. "אני פשוט מכיר אותו". "באמת?! התפלא מיקי. "איך קוראים לו?". "רוב האנשים קוראים לו הד", ענה האב, "אבל אני קורא לו החיים".

פיתחים שולחן

שאלות לדיון משפחתי

* **משפחה** - "כי אם לישארו הקרב אקליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאזויו" (כא, ב) – האם מלבד סעודות שבת יוצא לכם לקיים מפגשים משפחתיים? האם אתם מרוצים מהמצב הזה?

במה מיוחד הקשר שלכם עם בני המשפחה לעומת הקשר עם אנשים מבחוץ? האם יש אצלכם במשפחה מריבות וויכוחים בין האחים לעיתים קרובות? על אילו דברים? מה מיוחד במשפחה שלכם לעומת משפחות אחרות? האם הייתם רוצים משפחה גדולה/קטנה יותר?

אילו דברים טובים תיקחו מתוך הבית שלכם לבית שתקימו בעז"ה בבוא היום? מה תרצו שיהיה אחרת?

מתוך הפרשה

תקציר הפרשה: דיני קדושת הכהנים * דיני קורבנות * מועדים: שבת, פסח, שבועות, חגי תשרי * מצוות הדלקת המנורה ושולחן לחם הפנים * המקלל ודיני הכאות.

האם תהיה הזדמנות שניה?

כשמפספסים אוטובוס אפשר להתנחם בכך שאם נמתין עוד רבע שעה יבוא אחד אחר. אם נכשלים בטסט אפשר לעודד את עצמנו שאם נחכה בסבלנות עוד שבועיים שלושה נוכל לגשת לטסט נוסף. אבל יש דברים בחיים שאם מפסידים אותם – עם כל הצער שבדבר, פשוט אין מה לעשות. מה שהיה לא יחזור עוד ולא תהיה הזדמנות נוספת.

אלא שהתורה מספרת לנו סיפור שונה.

בשנה השניה לצאת בני ישראל ממצרים היו אנשים שהיו טמאים בזמן הפסח ולא יכלו להקריב קורבן יחד עם שאר בני ישראל. הם פונים למשה ואהרן ואומרים "אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה' במעדו בתוך בני ישראל" (במדבר ט').

הבקשה של אותם אנשים מוזרה מאוד. הפסדתם את הפסח? אין מה לעשות. חבל מאוד, אבל מה אתם רוצים שמשה יעשה לכם, ימציא חג חדש? אור החיים הקדוש מנסח את הדברים כך: "ומה מבקשים ליתן להם תורה חדשה?!...".

אלא שהתגובה מפתיעה מאוד: "ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעו מה יצוה ה' לכם". הוא אינו דוחה אותם על הסף, אלא אומר: חכו, נשאל את הקב"ה, ומי יודע, אולי ימצא פתרון...

מה שמדהים יותר מכל הוא תגובת ה': "וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרכיכם ועשה פסח לה': בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו. לא ישארו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו". ריבונו של עולם בורא להם חג חדש. בתאריך שאינו קשר לשום אירוע היסטורי ואפילו ללא צורך לבער חמץ – מקבלים במתנה עוד פעם פסח. כולל קורבן ואכילת מצה, ממש כמו בחג הראשון. החג הצנוע אך המופלא הזה, **שיחול ביום ראשון הקרוב**, ומשום מה אינו זוכה לכבוד הראוי לו, מלמד שני דברים חשובים:

א. אצל יהודי לעולם לא אבוד. גם במצב שיהודי מרגיש מרוחק, אבוד, נפול, גם כשנדמה שכל השערים נעולים – אסור להתייאש. צריך לעמוד ולצעוק בלי בושה "למה ניגרע?!" – גם אני רוצה.

ב. הכול תלוי בתביעה ובמאמץ שלנו. פסח שני נולד בעקבות הבקשה של אותם אנשים. רק בזכות הרצון שלהם והפניה לקב"ה עם ישראל קיבל במתנה את הפסח השני. לו היו יושבים בחיבוק ידיים, ייתכן שלא היינו זוכים לכך.